

До 70-річчя Володимира Олексійовича Боброва

8 січня 2013 р. виповнилося 70 років від дня народження і 46 років науково-практичної діяльності організатора науки та охорони здоров'я, відомого клініциста-кардіолога, вченого і гуманіста, члена-кореспондента Національної академії наук (2001) і Національної академії медичних наук України (2003), заслуженого діяча науки і техніки України (1990), доктора медичних наук, професора Володимира Олексійовича Боброва.

В. О. Бобров у 1966 р. закінчив із відзнакою Дніпропетровський державний орден на Трудового Червоного Прапора медичний інститут (нині — Дніпропетровська державна медична академія)

і розпочав трудову діяльність у Запорізькому державному медичному інституті (нині — Запорізький державний медичний університет). Послідовно пройшов шлях від асистента кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб, доцента кафедри госпітальної терапії Запорізького медичного інституту до завідуючого кафедри терапії і проректора Запорізького інституту вдосконалення лікарів ім. Максима Горького (нині — Запорізька медична академія післядипломної освіти). У 1968 р. В. О. Бобров захистив кандидатську, у 1980 р. — докторську дисертацію.

З 1985 по 2012 р. очолював кафедру кардіології і функціональної діагностики Національної медичної академії післядипломної освіти (НМАПО) ім. П. Л. Шупика. Головний позаштатний спеціаліст Міністерства охорони здоров'я України за спеціальністю «Терапія» (1985–1990), «Кардіологія» (1990–1996), директор Українського науково-дослідного інституту кардіології ім. М. Д. Стражеска (нині — Державна установа «Національний науковий центр «Інститут кардіології імені академіка М. Д. Стражеска» Національної академії медичних наук України») (1989–1998), міністр охорони здоров'я України (1994–1995), академік Академії наук вищої освіти (1995), академік Міжнародної академії інформатики (2005), академік Академії природознавчих наук (Німеччина, 2008). У 1994 р. В. О. Бобров отримав премію імені М. Д. Стражеска Національної академії наук України.

Сьогодні ми з особливою повагою згадуємо про те, що вся трудова діяльність ювіляра нерозривно пов'язана з високою і благородною місією — служінням медицині. Він справою довів свою високу професійну придатність, зробив вагомий особистий внесок у становлення і розвиток

медичної науки і охорони здоров'я України. Науковий та творчий доробок, створений В. О. Бобровим, збагачує скарбницю світової та української медичної спадщини, зокрема в галузі кардіології.

Володимир Олексійович розробляв різноманітні напрямки терапії та кардіології, широкий спектр яких свідчить не лише про його професіоналізм, але й про значну ерудицію, талант і наукову інтуїцію вченого. Наукові дослідження (1985–2012) охоплюють широке коло медичних проблем клінічної та експериментальної кардіології, що відображено у більше ніж 1100 наукових працях (з яких 226 надруковано за кордоном), у 46 монографіях, навчальних програмах, посібниках із післядипломної освіти лікарів-терапевтів, кардіологів, у тому числі в таких монографіях, як «Рефрактерные тахикардии», «Кардиоверсия при мерцательной аритмии», «Шлуночкові аритмії», «Венечное русло и функция миокарда у больных ишемической болезнью сердца», «Гипертензивное сердце», «Гомеостаз магния при эссенциальной гипертензии», «Системная артериальная гипертензия при хронических obstructивных заболеваниях легких», «Симптоматические гипертензии», «Артериальная гипертензия при ревматических пороках сердца», «Состояние кишечных механизмов при развитии почечной недостаточности», «Иммунологическая реактивность при хронических заболеваниях желудка и кишечника» тощо, у 71 методичній рекомендації для лікарів первинної ланки охорони здоров'я.

Володимир Олексійович — приклад поєднання унікального досвіду клініциста, педагога, науковця, організатора охорони здоров'я. Мудра і добра людина, вимогливий, але справедливий керівник, спеціаліст найвищого рівня, він щедро ділиться своїм досвідом, знаннями. Він досяг усього в житті лише завдяки власній величезній працездатності, організованості, високій ерудиції та вимогливості до себе. Його людяність, доброзичливість, чуйність, вміння і бажання прийти на допомогу кожному поєднується з великою вимогливістю і до своїх колег.

Під його керівництвом підготовлено 35 докторів медичних наук і 80 кандидатів медичних наук, у тому числі з інших країн світу. Ним створена кардіологічна школа,

що наповнилася молодими науковцями, які вміло примножують його ідеї, наукові пошуки, оригінальні розробки.

Організаційні здібності й енергія керівника гармонійно поєднані у В. О. Боброва з педагогічним талантом викладача, науковою працею вченого, багатим досвідом клініциста. У вересні 1993 р. завдяки великій особистій організаційній роботі В. О. Боброва Українське наукове товариство кардіологів прийняте у повноправні члени Європейського товариства кардіологів. В. О. Бобров брав безпосередню участь в організації I та II Національного конгресу кардіологів, численних науково-практичних конференцій з актуальних проблем кардіології. Володимир Олексійович — член редакційних колегій кількох фахових медичних видань.

Завдяки своєму сумлінному ставленню до роботи, високому професіоналізму лікаря-кардіолога, організаторським здібностям, високій педагогічній майстерності, порядності та щирості він протягом усіх років своєї трудової діяльності та багатьох років роботи в НМАПО ім. П. Л. Шупика заслужено користується авторитетом і повагою співробітників, колишніх курсантів, учнів, лікарів України.

Поєднуючи в собі талант, розум, інтелігентність, ініціативність, надзвичайну працьовитість, вимогливість, витримку, доброту, різнобічну освіченість, зробивши вагомий внесок у розвиток ряду важливих напрямків кардіології, заснувавши наукову школу, відому далеко за межами України, Володимир Олексійович і сьогодні віддає свою енергію, знання і багатий лікарський досвід благодійній справі — поверненню здоров'я людині.

Ректорат, колектив кафедри кардіології і функціональної діагностики, співробітники НМАПО ім. П. Л. Шупика та редакція журналу від щирого серця вітають відомого вченого, педагога, організатора охорони здоров'я В. О. Боброва з ювілейним днем народження і зичать йому ще довгих років інтенсивного життя, міцного здоров'я, добра, щастя і благополуччя, справжніх друзів, які без роздумів розділяють з ним і радість, і горе! Бажаємо здоров'я і всього найкращого всім тим, хто дорогий Вам!»